دیپلماسی گردشگری اصفهان؛ روایتی فراتر از روزهای جنگ

معاون گردشگری اداره کل میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی استان اصفهان گفت: این استان با وجود محدودیت‌های ناشی از شرایط جنگی، دیپلماسی گردشگری را متوقف نکرده و با برگزاری رویدادهای بین‌المللی به صورت حضوری و برخط، ارتباط خود را با فعالان گردشگری و فرهنگی کشورهای مختلف حفظ کرده است.

داوود آبیان اظهار داشت: اصفهان در همین شرایط جنگی میزبانی پنج رویداد را در دستور کار قرار داد و تلاش کرد محدودیت‌های ایجادشده در حوزه سفر و پرواز، مانع از تداوم ارتباطات بین‌المللی گردشگری نشود. او از برنامه‌ریزی برای تبدیل اصفهان به میزبان گردشگری سلامت کشورهای عضو اکو و کشورهای همسایه خبر داد و گفت: گردشگری سلامت یکی از نیازهای محوری کشورهای پیرامونی ایران است و اصفهان ظرفیت‌های زیرساختی قابل توجهی در این حوزه دارد که تاکنون به اندازه کافی معرفی و برندسازی نشده است.

آبیان افزود: این موضوع با وزیر میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی مطرح و در نهایت پذیرفته و مصوب شد که اصفهان میزبان گردشگری سلامت کشورهای اکو و کشورهای همسایه باشد. او ادامه داد: هدف از این برنامه آن است که ظرفیت‌های زیرساختی موجود در حوزه گردشگری سلامت به مرحله اجرا و عملیاتی شدن برسد و از سرمایه‌ای که تاکنون به خوبی معرفی و برندسازی نشده است، استفاده شود. آبیان با اشاره به ارتباط اصفهان با کشورهای مختلف گفت: اکنون با کشورهایی مانند افغانستان، عراق، قزاقستان و تاجیکستان ارتباط داریم و حتی با وجود محدودیت‌های پروازی، این ارتباطها ادامه دارد و این کشورها به زیرساخت‌های سلامت اصفهان نیاز دارند. او اظهار داشت: در حال ایجاد ارتباطات استاندارد و قانونمند با این کشورها هستیم تا دفاتر خدمات مسافرتی اصفهان بتوانند به صورت مستقیم با دفاتر کشورهای هدف ارتباط برقرار کنند. معاون گردشگری اداره کل میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی استان اصفهان افزود: برگزاری نشست‌های تجاری رو در رو (B2B) در کشورهای هدف نیز در برنامه قرار دارد تا زمینه ورود گردشگران سلامت به اصفهان و ارتباط مستقیم میان دفاتر گردشگری فراهم شود.

۳۸ بیمارستان دارای ظرفیت پذیرش گردشگران بین‌المللی

آبیان گفت: دفاتر گردشگری در مرحله بعد باید با بیمارستان‌ها و مراکز درمانی استان نیز ارتباط مستقیم داشته باشند و در حال حاضر ۳۸ بیمارستان دارای ظرفیت و آمادگی پذیرش گردشگران بین‌المللی در اصفهان هستند. او تاکید کرد: با قانونمند شدن این فرایند، سفر گردشگران سلامت از کشورهای هدف به اصفهان می‌توانند به شکل داده‌محور انجام شود و در نهایت آمار دقیق و قابل اتکایی از گردشگران سلامت ورودی به استان در اختیار خواهیم داشت. معاون گردشگری استان اصفهان درباره آمار فعلی گردشگران سلامت خارجی اظهار داشت: در شرایط کنونی آمار دقیقی از تعداد گردشگران خارجی، به ویژه گردشگران حوزه سلامت که وارد اصفهان می‌شوند، در اختیار نداریم. آبیان یکی از دلایل این وضعیت را ورود بخشی از گردشگران سلامت از طریق واسطه‌ها و دلالان عنوان کرد و گفت: وقتی ورود گردشگران از طریق واسطه‌ها انجام شود، آمار دقیق و قابل اتکایی در دسترس نخواهد بود و این موضوع یک آسیب جدی است. او تاکید کرد: به همین دلیل به دنبال ایجاد راهکارهای ساختارمند و قانونمند هستیم تا اطلاعات مربوط به گردشگران سلامت ثبت و داده‌های دقیق این حوزه جمع‌آوری شود.

برندسازی فرهنگی به معنای تبدیل فرهنگ به کالای کوچک نیست

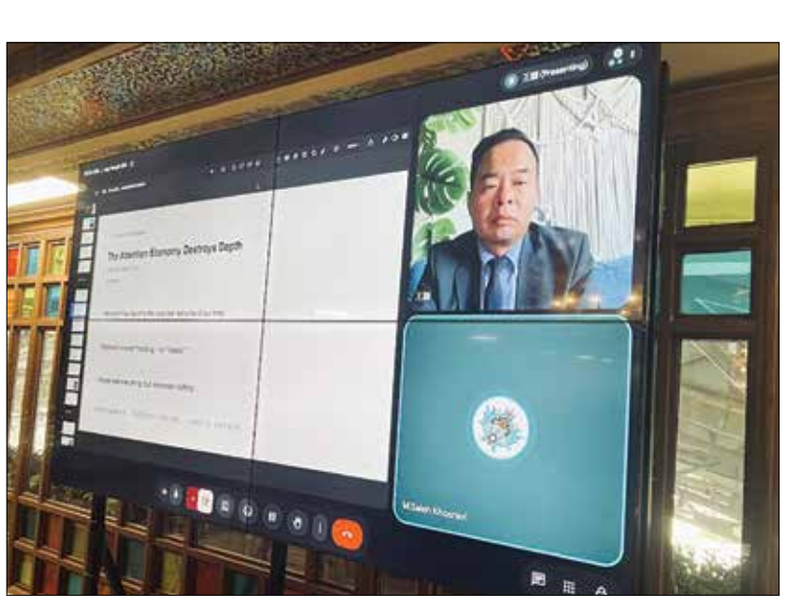

معاون کمیته توسعه تمدن انجمن ترویج فرهنگ سنتی چین با تأکید بر ضرورت حفظ اصالت فرهنگی در فرایند توسعه گردشگری گفت: برندسازی فرهنگی به معنای تبدیل فرهنگ به کالایی کوچک نیست، بلکه به این معناست که فرهنگ باید به تجربه‌ای زنده تبدیل شود که قابلیت انتقال به نسل‌های آینده را داشته باشد.

نشست هم‌آفرینی جهت توسعه زیست‌بوم صنایع خلاق برگزار شد. در این نشست وانگ خائو، معاون کمیته توسعه تمدن انجمن ترویج فرهنگ سنتی چین، عضو انجمن حفاظت از میراث فرهنگی ناملموس چین (شعبه چونگ‌چینگ) و سردبیر اجرایی «شرح هنر چین» در مؤسسه تبادلات هنری بین‌المللی انجمن دوستی مردم چین با کشورهای خارجی در تشریح اهمیت حفظ میراث فرهنگی و توسعه گردشگری پایدار اظهار کرد: آثار ماندگار و کلاسیک برای درک شدن به زمان و تأمل نیاز دارند، اما در شرایط کنونی، ممکن است همه‌چیز به محتوایی تبدیل شود که باید به‌سرعت مصرف شود. آثار کلاسیک ممکن است به جمله‌های انگیزشی کوتاه، لطیفه‌ها و کلیپ‌ها تبدیل شوند و در چنین شرایطی، مرور و بررسی عمیق آن‌ها با سازوکار الگوریتم‌های رایج سازگاری چندانی نداشته باشد. او افزود: تجاری‌سازی بیش از حد می‌تواند شهرهای تاریخی را به مکان‌هایی شبیه به یکدیگر تبدیل کند، سوغات را به کالاهای انبوه بدل سازد و اجراهای فرهنگی را به برنامه‌هایی سطحی تقلیل دهد. در چنین شرایطی، فرهنگ صرفاً به پس‌زمینه‌ای برای عکاسی تبدیل می‌شود؛ به‌گونه‌ای که افراد تنها با تلفن همراه خود عکس می‌گیرند و ساکنان محلی به‌تدریج از محل زندگی خود کنار گذاشته می‌شوند و در نهایت، گردشگران و مغازه‌داران باقی می‌مانند، اما جامعه محلی جایگاه خود را از دست می‌دهد.

ضرورت حفظ اصالت شهرهای تاریخی در توسعه‌گردشگری

معاون کمیته توسعه تمدن انجمن ترویج فرهنگ سنتی چین با اشاره به تجربه شهرهای گردشگرپذیر چین بیان کرد: در این زمینه باید به سه شهر ازجمله لیجیانگ و نمونه‌های مشابه اشاره کنم. در کنار موفقیت‌هایی که گردشگری در این شهرها به همراه داشته است، نگرانی‌های جدی نیز وجود دارد؛ زیرا منطق تجاری می‌تواند اصالت مکان و زندگی مردم محلی را تحت تأثیر قرار دهد و عمق فرهنگی رویدادها را با فشار مواجه کند. وانگ خائو ادامه داد: با این حال، برگزاری رویدادهایی همچون تئاتر و کنفرانس بین‌المللی در شهر می‌تواند این امکان را فراهم کند که میان میراث گذشته و زندگی امروز پیوند برقرار شود. بسیاری از فعالیت‌های فرهنگی مرتبط با تئاتر در مناطق مختلف چین، با محوریت شهرها شکل گرفته‌اند و تئاتر و کنفرانس بین‌المللی برگزارشده در این شهر نیز بر موضوع مناطق جنوبی تأثیرگذار بوده است. او با اشاره به نمونه‌های جهانی و چالش‌های ناشی از گردشگری در کشورهای مختلف افزود: برای بررسی این موضوع در سطح جهان، باید به چند نمونه ونیز و بارسلونا اشاره کرد. این چالش تنها به چین محدود نمی‌شود. در برخی موارد، با کاهش جمعیت ساکن، شهرها بیش از پیش به صحنه‌ای برای حضور گردشگران تبدیل می‌شوند. در بارسلونا نیز شمار بسیار زیاد گردشگران موجب نارضایتی و فرسایش زندگی محلی شده است. در شهرهای دیگر نیز با مسائل مشابهی روبه‌رو هستیم. گاهی تلاش برای برقراری تعادل میان منابع و ظرفیت‌های شهر و نیازهای ساکنان محلی با دشواری مواجه می‌شود و این مسئله می‌تواند ظرفیت‌های محیطی و حفاظت از میراث فرهنگی را تحت تأثیر قرار دهد.

ایران از منظر میراث تمدنی و ظرفیت‌های فرهنگی

این فعال حوزه فرهنگ و میراث فرهنگی با اشاره به تجربه سفر خود به ایران خاطرنشان کرد: اگر بخواهم درباره این موضوع در جهان مدرن صحبت کنم، ابتدا باید اشاره کنم که افتخار داشته‌ام دو بار از نزدیک به ایران سفر کنم. ایران با مکان‌هایی همچون تخت جمشید، اصفهان و یزد شناخته می‌شود و از میراث تمدنی بسیار بزرگی برخوردار است. در کنار این میراث، توسعه شهری و گردشگری نیز در ایران گسترش یافته است. وانگ خائو ادامه داد: شهروندان چینی در سال‌های اخیر به ایران توجه نشان داده‌اند. نگارگری، شعر فارسی و میراث فرهنگی ایران ازجمله ظرفیت‌هایی هستند که می‌توانند زمینه شکل‌گیری برندهای فرهنگی را فراهم کنند. بنابراین، نباید تنها تصاویر زیبای ایران را به‌خاطر سپرد، بلکه باید از فرصت آشنایی با اندیشه‌هایی که در پس این تصاویر قرار دارند نیز بهره برد. او یادآور شد: هنگامی که در تخت جمشید قدم می‌زنیم یا با مردم نشست‌وبرخاست می‌کنیم، فرصت آشنایی با ابعاد عمیق‌تر فرهنگ و تمدن ایران فراهم می‌شود. در این زمینه، لازم است مباحث مهمی را مطرح کنم و به تفاوت میان سوغات و برند بپردازم.

تفاوت سوغات و برند فرهنگی

عضو انجمن حفاظت از میراث فرهنگی ناملموس چین با تشریح تفاوت میان سوغات و برند تأکید کرد: سوغات معمولاً محصولی است که یک‌بار مصرف می‌شود، ارزش محدودی دارد و فاقد روایت مشخصی است، اما یک برند باید قابلیت شناسایی داشته باشد، اعتماد مخاطب را جلب کند، پایدار باشد و بتواند ارزش بیشتری ایجاد کند. برندسازی فرهنگی به معنای تبدیل فرهنگ به کالایی کوچک نیست، بلکه به این معناست که فرهنگ باید به تجربه‌ای زنده تبدیل شود که قابلیت انتقال به نسل‌های بعدی را داشته باشد.

تجربه کیوتو در پیوند میان میراث تاریخی و تجارت معاصر وانگ خائو با اشاره به تجربه شهر کیوتو در ژاپن گفت: کیوتو نمونه‌ای از پیوند میان شهری با پیشینه‌ای چند هزارساله و تجارت معاصر است؛ شهری که زیبایی‌شناسی در زندگی روزمره آن جایگاه ویژه‌ای دارد. اگر بخواهم نمونه‌هایی از این تجربه را مطرح کنم، باید به بافندگی، پارچه‌های کیوزن، سفال کیوز و حتی چای بوجی اشاره کنم که سابقه‌ای طولانی دارند و در این شهر ریشه دوانده‌اند. برندهایی از این دست، بخشی از تجربه فرهنگی شهر محسوب می‌شوند. او افزود: درس مهمی که می‌توان از کیوتو گرفت، این است که کسب‌وکارهای قدیمی لزوماً در برابر مدرنیته قرار نمی‌گیرند، بلکه می‌توانند با بهره‌گیری از طراحی امروزی، داستان‌های کهن را بازگو کنند و آن‌ها را احیا سازند.

محصولات فرهنگی چین؛ نمونه‌ای برای بازآفرینی هویت تاریخی

این فعال حوزه فرهنگ و میراث فرهنگی با اشاره به نخستین سفر خود به ایران در سال ۲۰۲۴ اظهار کرد: من در سال ۲۰۲۴ برای نخستین بار به ایران آمدم. اگر بخواهم مقایسه‌ای انجام دهم، باید به محصولات فرهنگی شهرها اشاره کنم. در این زمینه، در چین نمونه‌هایی از محصولات فرهنگی مرتبط با امپراتوران و دربار، مجموعه‌های فرهنگی و جلوه‌های طبیعی، از جمله سرزمین‌های نیلگون و کوهستان‌های سرسبز، دیده می‌شود.

خائو گفت: در این نمونه‌ها، فرهنگ درباری وارد زندگی روزمره شده است؛ به‌گونه‌ای که محصولاتی همچون نوشت‌افزار، ابزارهای آرایشی و ظروف چای به‌راحتی در میان محصولات فرهنگی مشاهده می‌شوند. این موضوع نشان‌دهنده وجود هویتی فرهنگی و قدرتمند است. طراحی مناسب می‌تواند ارتباطی مؤثر میان میراث فرهنگی و مخاطبان برقرار کند و این تجربه‌ها می‌توانند برای ایران نیز آموزنده باشند.

صنایع دستی در ایستگاه تحول

یک اسطوره‌شناس با تأکید بر ضرورت تحول در طراحی، شناخت بازار و پیوند صنایع دستی با دیگر صنایع خلاق گفت: تکیه صرف بر پیشینه تاریخی و تکرار الگوهای گذشته، نمی‌تواند جایگاه صنایع دستی ایران را در بازارهای رقابتی حفظ کند.

بهمن نامورمطلق در شب صنایع خلاق که با حضور هنرمندان صنایع دستی استان اصفهان در پایگاه جهانی کاخ‌موزه چهلستون برگزار شد، خلاقیت را یکی از عوامل اصلی حل مسائل جامعه، پویایی فرهنگ و تقویت رقابت اقتصادی دانست و بر ضرورت بازنگری در شیوه‌های تولید و عرضه صنایع دستی تأکید کرد. او با بیان اینکه خلاقیت در جهان امروز از یک توانایی فردی فراتر رفته و به رویکردی اثرگذار در حوزه‌های مختلف تبدیل شده است، اظهار کرد: جامعه خلاق می‌تواند برای مسائل خود راه‌حل پیدا کند؛ بنابراین، هنگامی که مشکلات انباشته می‌شوند و جامعه به بن‌بست می‌رسد، باید ظرفیت‌های خلاقانه و شیوه پرورش این توانایی مورد بازنگری قرار گیرد. این اسطوره‌شناس با اشاره به جایگاه تاریخی و فرهنگی اصفهان افزود: برخورداری از پیشینه غنی، به‌تنهایی برای تداوم موفقیت در عرصه‌های فرهنگی و اقتصادی کافی نیست. تجربه‌های گذشته و الگوهای موفق سایر کشورها زمانی به خلاقیت منجر می‌شوند که متناسب با نیازها، شرایط اجتماعی و ویژگی‌های فرهنگی جامعه بازآفرینی شوند؛ نه اینکه بدون تغییر تکرار شوند.

تقلید، مانع خلاقیت بومی

نامورمطلق یکی از موانع شکل‌گیری خلاقیت را وابستگی به راه‌حل‌های تثبیت‌شده دانست و گفت: آنچه در گذشته کارآمد بوده، الزاماً امروز نیز پاسخ‌گو نیست؛ همچنین راهکاری که در کشوری دیگر موفق شده است، لزوماً در جامعه ما همان نتیجه را نخواهد داشت. او با تأکید بر نقش آموزش در پرورش خلاقیت تصریح کرد: برای تربیت انسان‌های خلاق باید از مدرسه و دانشگاه آغاز کرد و فضایی فراهم آورد که پرسشگری، نقد و تخیل امکان رشد داشته باشد. تخیل فعال یکی از سرچشمه‌های اندیشه‌های نو است و تضعیف آن می‌تواند جامعه را به سمت تقلید و تکرار سوق دهد.

بازار امروز، طراحی متناسب می‌خواهد

این اسطوره‌شناس با پیوند دادن ضرورت خلاقیت به آینده صنایع دستی کشور اظهار کرد: برخورداری از اصالت هنری و کیفیت تولید، به‌تنهایی تضمین‌کننده فروش و تداوم حضور در بازار نیست. تولیدکنندگان باید تغییرات سبک زندگی، سلیقه مصرف‌کنندگان و نیاز بازارهای هدف را بشناسند و محصولات خود را متناسب با این تحولات عرضه کنند. او با اشاره به تجربه بررسی وضعیت فروش فرش ایران در بازار اتریش گفت: در جریان بازدید از این بازار، این پرسش مطرح شد که چرا با وجود کیفیت فرش ایرانی، استقبال از آن کاهش یافته است، درحالی‌که برخی فرش‌های ساده‌تر فروش بیشتری دارند. نامورمطلق با اشاره به توضیحات یکی از فروشندگان باسابقه فرش افزود: یکی از دلایل مطرح‌شده، تناسب نداشتن طرح‌های شلوغ و رنگ‌بندی برخی فرش‌های ایرانی با خانه‌های کوچک‌تر امروزی بود؛ در مقابل، طرح‌های ساده‌تر و رنگ‌های سردتر با فضای زندگی جدید تناسب بیشتری داشتند. او ادامه داد: این تجربه نشان می‌دهد که صنایع دستی برای حفظ قدرت رقابت باید تحولات زیبایی‌شناختی و نیازهای مصرف‌کننده را جدی بگیرد. به‌روزرسانی به معنای کنار گذاشتن اصالت هنر ایرانی نیست، بلکه یافتن راه‌هایی برای عرضه دوباره این اصالت در قالب‌های متناسب با زندگی امروز است.

پیوند هنر با اقتصاد و فناوری

نامورمطلق یکی از مسیرهای نوآوری در صنایع دستی را ترکیب دانش‌ها، مهارت‌ها و رشته‌های مختلف دانست و گفت: بسیاری از ایده‌های تازه از ارتباط حوزه‌هایی شکل می‌گیرند که پیش‌تر جدا از یکدیگر فعالیت می‌کردند. تعامل هنر با فناوری، طراحی و اقتصاد می‌تواند به خلق محصولات جدید و افزایش ارزش افزوده منجر شود. او با اشاره به نمونه‌ای از ترکیب خاتم‌کاری و جواهرسازی توضیح داد: پیوند خاتم با جواهرات و استفاده از مواد و کاربردهای متفاوت، زمینه تولید محصولاتی تازه را فراهم می‌کند. چنین تجربه‌هایی نشان می‌دهد که تغییر در طراحی، ترکیب مواد و نوع کاربرد می‌تواند افق‌های جدیدی پیش روی هنرهای سنتی بگشاید.

این اسطوره‌شناس تأکید کرد: نوآوری به معنای توقف تولیدات اصیل نیست؛ بلکه می‌توان در کنار حفظ شیوه‌های سنتی، مسیرهای تازه‌ای برای کاربرد، عرضه و ارزش‌آفرینی ایجاد کرد.

شبکه‌سازی؛ راهی برای توسعه بازار

او با تأکید بر ضرورت ارتباط صنایع دستی با دیگر بخش‌های اقتصادی و فرهنگی خاطرنشان کرد: صنایع دستی نباید به‌صورت جزیره‌ای فعالیت کند. توسعه این حوزه به ارتباط مؤثر با بازاریابی، طراحی، معرفی محصولات، سینما و دیگر ظرفیت‌های صنایع خلاق نیاز دارد.

هر گره یک روایت، قصه زندگی زنان قشقایی در تاروپود قالی

زنان ایل قشقایی با تکیه بر هنر دست، رنگ‌های طبیعی و نقش‌هایی برگرفته از طبیعت، میراثی ارزشمند را نسل به نسل منتقل می‌کنند؛ هنری که در آن هر گره، روایتگر بخشی از زندگی، فرهنگ و خاطرات کوچ‌نشینی است.

به گزارش فارس، در میان دشت‌های پهناور و مراتع سرسبز ایران، جایی که زندگی عشایری با کوچ، طبیعت و تلاش روزمره گره خورده است، قالی قشقایی به‌عنوان یکی از جلوه‌های هنر دست زنان این ایل، روایتگر فرهنگ و هویت قومی است؛ هنری که از نیازهای زندگی کوچ‌نشینی سرچشمه گرفته و به‌مرور به میراثی فرهنگی و هنری تبدیل شده است. قالی قشقایی در گذشته با استفاده از پشم گوسفندان محلی و رنگ‌های طبیعی حاصل از گیاهان و مواد بومی بافته می‌شد. این دست‌بافته‌ها علاوه بر تأمین نیازهای زندگی روزمره عشایر، بستری برای بازتاب باورها، احساسات و تجربه‌های زیسته زنان ایل بودند. زنان قشقایی در کنار مسئولیت‌های زندگی خانوادگی و کوچ‌نشینی، پای‌دار قالی می‌نشستند و با دستان خود نقش‌هایی را می‌آفریدند که ریشه در طبیعت، محیط زندگی و ذهنیت آنان داشت؛ نقش‌هایی که بدون نیاز به نقشه‌های از پیش طراحی‌شده، از حافظه و تجربه نسل‌های پیشین سرچشمه می‌گرفت.

قالی‌بافی زنان قشقایی؛ هنری برخاسته از زندگی

قالی‌بافی در میان زنان ایل قشقایی تنها یک فعالیت اقتصادی یا شیوه‌ای برای تأمین نیازهای زندگی نیست، بلکه بخشی از میراث فرهنگی این قوم به شمار می‌رود؛ میراثی که در تار و پود آن می‌توان نشانه‌هایی از زندگی عشایری، ارتباط با طبیعت و پیوندهای خانوادگی را مشاهده کرد.

زنان عشایر میراث‌داران دست‌بافته‌های قشقایی

مجید نادری درمشوری، رئیس اداره امور عشایر شهرضا و از فرزندان ایل قشقایی با اشاره به ویژگی‌های قالی قشقایی اظهار کرد: هر فرش قشقایی اثری منحصربه‌فرد است. او با بیان اینکه زنان عشایر میراث‌داران دست‌بافته‌های قشقایی از جمله فرش، قالی، گلیم و جاجیم هستند، افزود: فرش قشقایی نقش‌های اصیل و ارزشمندی دارد که با اسلوب و قواعد خاص بافته می‌شوند و اصول آن‌ها سینه‌به‌سینه به زنان قالی‌باف منتقل شده است. رئیس اداره امور عشایر شهرضا با اشاره به شیوه بافت این قالی‌ها ادامه داد: عشایر در بافت بسیاری از فرش‌های خود از نقشه استفاده نمی‌کنند و نقش‌ها را بر اساس آنچه در ذهن دارند، می‌بافند؛ به همین دلیل، فرش‌های قشقایی اغلب ویژگی‌های منحصربه‌فردی دارند و ممکن است از نظر ترکیب نقش‌ها و تقارن، تفاوت‌هایی با یکدیگر داشته باشند. نادری درمشوری خاطرنشان کرد: بسیاری از نقوش فرش‌های قشقایی از طبیعت اطراف عشایر الهام گرفته شده‌اند و طرح‌هایی از کوه‌ها، حیوانات، گل‌ها و درختان در این دست‌بافته‌ها به چشم می‌خورد.

گره‌های ترکی و فارسی؛ جلوه‌ای از مهارت بافندگان قشقایی

یکی از ویژگی‌های فنی قالی قشقایی، استفاده از گره‌های ترکی و در برخی موارد گره فارسی است. گره ترکی یا متقارن، در مناطق مختلف ترک‌زبان رواج دارد و به دلیل ساختار خود، از گره‌های مستحکم در قالی‌بافی محسوب می‌شوددر این شیوه، نخ پرز به‌گونه‌ای پیرامون دو تار قرار می‌گیرد که دو سر آن از میان تارها بیرون می‌آید. این ساختار به بافنده امکان می‌دهد پرزها را با دقت و استحکام مناسبی در بافت قرار دهد.

در مقابل، گره فارسی یا نامتقارن به شیوه‌ای بافته می‌شود که نخ پرز به دور یک تار پیچیده شده و از پشت تار مجاور بیرون می‌آید. تفاوت این دو روش، علاوه بر ساختار گره، در نحوه قرارگیری نخ و اجرای آن توسط بافنده است. استفاده از این شیوه‌های بافت، در کنار مهارت زنان قالی‌باف، بخشی از ویژگی‌های فنی و هنری دست‌بافته‌های قشقایی را شکل می‌دهد و نشان‌دهنده انتقال تجربه‌های بافندگی در میان نسل‌های مختلف این ایل است.

پشم دست‌ریس و رنگ‌های طبیعی؛ ویژگی‌های قالی قشقایی

رئیس اداره امور عشایر شهرضا، پشم‌های دست‌ریس، رنگ‌های گیاهی و چله‌کشی‌های بادوام را از ویژگی‌های برجسته فرش قشقایی دانست و گفت: این ویژگی‌ها در کیفیت، دوام و ظاهر دست‌بافته‌ها نقش دارند. او با اشاره به مشخصات ظاهری قالیچه‌های قشقایی افزود: پرز این قالیچه‌ها معمولاً بلند است و رنگ‌هایی مانند قرمز، قهوه‌ای، آبی و زرد طلایی در آن‌ها دیده می‌شود. نادری درمشوری با بیان اینکه رنگ قرمز تند و سرخ‌فام در میان رنگ‌های قالی قشقایی جایگاه ویژه‌ای دارد، اظهار کرد: این رنگ در شیراز به رنگ گلی معروف است و از رنگ‌های شاخص در این دست‌بافته‌ها به شمار می‌رود. ترکیب رنگ‌های پرشور با نقش‌های برگرفته از محیط زندگی عشایر، به قالی قشقایی هویتی بصری بخشیده است؛ هویتی که در آن، طبیعت و تجربه زندگی روزمره به زبانی از نقش و رنگ تبدیل می‌شوند.

قالی قشقایی؛ میراثی که از مادران به دختران می‌رسد

قالی قشقایی را می‌توان بازتابی از شیوه زندگی و فرهنگ مردمانی دانست که در پیوندی نزدیک با طبیعت زندگی کرده‌اند. در این هنر، نقش‌ها تنها عناصر تزئینی نیستند، بلکه بخشی از حافظه فرهنگی ایل را شکل می‌دهند و تجربه‌ها و مهارت‌های نسل‌های گذشته را به نسل‌های بعد منتقل می‌کنند. زنان قالی‌باف قشقایی با تکیه بر تجربه، حافظه بصری و مهارت دست، نقش‌هایی را خلق می‌کنند که هر کدام می‌توانند ترکیبی متفاوت از رنگ، فرم و الهام‌های طبیعی باشند. همین ویژگی سبب شده است بسیاری از این دست‌بافته‌ها، در عین برخورداری از نشانه‌های مشترک قومی، هویت و ترکیب‌بندی ویژه خود را داشته باشند. از سوی دیگر، استفاده از مواد اولیه بومی و انتقال سنت‌های بافندگی در خانواده‌های عشایری، قالی قشقایی را به بخشی از میراث صنایع‌دستی ایران تبدیل کرده است؛ میراثی که حفظ آن، علاوه بر پاسداشت یک هنر سنتی، به معنای توجه به دانش بومی و نقش زنان در تداوم فرهنگ عشایری است. قالی قشقایی، در نهایت، فراتر از یک زیرانداز یا کالای دست‌بافت، روایتگر بخشی از زندگی ایل است؛ روایتی که با هر گره شکل می‌گیرد و در رنگ‌ها و نقش‌های خود، نشانه‌هایی از طبیعت، خانواده، کوچ و هویت فرهنگی مردمان قشقایی را به نمایش می‌گذارد.

توسعه اکوسیستم تجهیزات پزشکی در دانشگاه‌های آزاد

معاون تحقیقات، فناوری و نوآوری دانشگاه آزاد اسلامی کشور گفت: اکوسیستم پردیس تجهیزات پزشکی در پارک علم و فناوری سلامت با بهره‌گیری از تجارب واحد نجف‌آباد در سایر دانشگاه‌های آزاد اسلامی توسعه پیدا می‌کند.

حامد افشاری اظهار کرد: در کنار پارک علم و فناوری دانشگاه آزاد اسلامی نجف‌آباد، مجموعه پارک علم و فناوری سلامت و پردیس تجهیزات پزشکی نیز راه اندازی شده که بستری برای انجام فعالیت‌های علمی در این زمینه است. او افزود: تجهیزات پزشکی از جمله امکانات وابسته به حوزه سلامت است که رشته‌های مختلف مهندسی تجهیزات پزشکی، الکترونیک و مکانیک را همراهی می‌کند. معاون تحقیقات، فناوری و نوآوری دانشگاه آزاد اسلامی ادامه داد: ایجاد این پارک علمی در دانشگاه آزاد اسلامی نجف‌آباد زمینه تعامل بین دانشگاه، صنعت و جامعه را فراهم می‌کند تا شرکت‌های دانش‌بنیان و فناور علاوه بر انتقال تجربه، به رشد علمی کمک کنند. افشاری با بیان اینکه دانشجویان ایده‌های جدید برای عرصه‌های مختلف دارند، تصریح کرد: این ایده و طرح‌ها قابلیت تجاری سازی و تولید محصول را دارد و وجود زیرساختی مانند پارک علمی و فناوری و دفاتر ارتباط با صنعت امکان این همکاری مشترک را فراهم می‌کنند. او خاطرنشان کرد: با توجه به تحصیل دانشجویان دانشگاه آزاد اسلامی در رشته مهندسی پزشکی و دیگر رشته‌های مرتبط با این صنعت، زمینه توسعه پردیس تجهیزات پزشکی در دیگر واحدهای دانشگاه آزاد اسلامی ایجاد و از تجربه واحد نجف‌آباد در این خصوص استفاده خواهد شد. معاون تحقیقات، فناوری و نوآوری دانشگاه آزاد اسلامی یادآور شد: حضور شرکت‌های دانش‌بنیان و فعال در رشته‌های مختلف زمینه بهره‌برداری و استفاده از تجارب و مشاوره برای دانشجویان فراهم خواهد کرد. افشاری، کمک به تجاری سازی تولیدات شرکت‌های دانش‌بنیان و حاضر در پارک علمی و فناوری را از برنامه‌های پیش روی دانشگاه آزاد اسلامی بیان کرد و گفت: دانشگاه برای حمایت از این شرکت‌ها برنامه حمایتی تخصصی در راستای تجاری سازی محصولات آنان خواهد داشت. او به ظرفیت دانشگاه آزاد اسلامی واحد نجف‌آباد در توسعه ارتباط با صنعت اشاره کرد و افزود: تعاملات بین این مرکز علمی و شرکت‌های بزرگ زمینه فعالیت دانشجویان و اشتغال آنان را فراهم می‌کند. شرکت‌های در تعامل با دانشگاه هم برای توسعه فعالیت‌های خود و ایده پردازی از ظرفیت علمی و پژوهشی دانشگاه امکان بهره برداری دارند.